

HEGNSREGLERNE

En kort orientering:

De almindelige regler om hegn og hegning findes i hegnsloven fra 1950. Lovens almindelige regler gælder ikke for Københavns Kommune. Loven omfatter både **fælleshegn**, dvs. hegn der står i ejendomsskel, og **egne hegn**, dvs. hegn der står helt på egen grund langs ejendomsskel og ikke længere væk fra skellinien end 1,75 m.

Hegnsloven indeholder endvidere regler om **grene**, der generer hegn eller færdsel på naboejendommen eller som er farlige for naboejendommen, samt grene fra skove.

Udenfor hegnsloven falder indre hegn, dvs. hegn der ikke er fælleshegn eller egne hegn, enkeltstående træer og anden beplantning ved ejendomsskel. Her gælder naborettens almindelige uskrevne regler. Udstykningsloven indeholder regler om fastlæggelse af ejendomsskel. Regler om bygninger i skel findes i bygningslovgivningen.

Hegnsloven indeholder ingen definition på, hvad der forstås ved et "hegn". Som hegn i lovens forstand anses enhver indretning, der varigt er anbragt ved ejendomsskel og har *hegnsfunktion* i forhold til naboejendommen, dvs. tydeligt adskiller ejendommene, beskytter ejendommene mod fredskrænkelser og beskytter boligejendomme mod gener fra erhvervsnejendomme. Ved boligejendomme skal hegn danne en tiltalende ramme om ejendommene.

Hegn kan herefter være både levende hegn og faste hegn. Levende hegn er typisk hække. En sammenvokset række af træer kan have hegnsfunktion. Faste hegn er typisk plankeværker, hegnsmure, trådhegn samt sten- og jorddiger.

Hegnsloven regulerer hegnsforholdet mellem *grundejere*, både private og offentlige. Loven omhandler nabohegn, dvs. hegn mellem grunde, der har *fælles ejendomsskel*, og hegn mod veje.

I princippet kan grundejere frit aftale, hvilket hegn de vil have. Hegnslovens almindelige regler anvendes kun, hvor grundejerne ikke kan blive enige og beder hegnsynet om at træffe afgørelse. Findes der *særlige bestemmelser* om hegnsforholdet mellem ejendommene i servitutter eller en offentlig hegnsregel, f.eks. i en lokalplan, i vejlovgivningen eller en fredningskendelse, gælder disse særlige bestemmelser dog forud for grundejernes aftaler og hegnslovens almindelige regler.

Hegnsloven indeholder regler om *opsætning* af hegn, *ændring* af hegn og *vedligeholdelse* af hegn.

Hegnsloven indeholder en almindelig regel om *hegnspligt* i naboskel. Hegnspligten betyder, at enhver grundejer som udgangspunkt kan stille krav om, at naboen deltager i arbejdet og udgifterne ved opsætning og vedligeholdelse af et **fælleshegn**. Undtagelse gælder dog, hvor ejendommene er tilstrækkelig adskilt, f.eks. hvor ejendommene er adskilt ved forsvarlig eget hegn, samt hvor ejendomme grænser op til offentlig eller privat vej, sti eller arealer, der er udlagt til almindeligt brug. Den grundejer, der ønsker hegn mod vej m.v., må derfor opsætte et eget hegn.

Det er et bærende princip bag hegnsloven, at grundejerne skal være enige om fælleshegnet. Udgifter ved fælleshegns opsætning og vedligeholdelse deles derfor som udgangspunkt lige mellem naboerne.

Grundejerne kan principielt aftale, hvilken hegnshøjde de vil have, når der ikke er særlige hegnsbestemmelser i servitutter, lokalplaner m.v. Er der ingen aftale eller andet særligt grundlag for en bestemt hegnshøjde, er hegnslovens almindelige regel, at et levende fælleshegn ved *boligbebyggelse* én gang om året kan forlanges skåret ned til 2 m. Er grundejerne uenige, er

udgangspunktet for fastsættelse af hegnshøjden 1,80 m, og hegnet må ikke uden naboens samtykke overstige 2 m. Det gælder dog ikke, hvis der foreligger ganske særlige forhold for at fastsætte en lavere eller højere hegnshøjde.

For *andre levende fælleshegn*, som ikke er hegn om boligbebyggelse eller læhegn, er den almindelige højde 3,5 m.

Der er ingen pligt til at opsætte et **eget hegn**. Udgiften ved opsætning og vedligeholdelse af et eget hegn påhviler normalt hegnets ejer. Egne hegn må dog ikke påføre naboen større ulempe end fælleshegn. Egne hegn må derfor ikke have større højde end fælleshegn med tillæg af afstanden til skel.

Ansvar for hegnsforsømtelserne efter hegnsløven påhviler altid de respektive grundejere. Erstatningskrav mod grundejere eller tredjemand i anledning af beskadigelse af hegn skal rejses ved domstolene. Hegnsløven indeholder særlige regler om tvangsfuldbyrdelse af hegnsforsømtelser over for den forsømmelige grundejer.

Hegnreglerne for Københavns Kommune findes i kommunens bygningsvedtægt.

Der findes en særlig lov om læhegn.

HEGNSSAGER

Hegnsvister efter hegnsløven behandles af den særlige hegnsmyndighed. I hver kommune findes et **hegnsyn**, der udpeges af kommunalbestyrelsen. Hegnsynet er et tvistnævn, som fungerer uafhængigt af kommunen. Kommunen har ingen instruktionsbeføjelse og kan ikke blande sig i hegnsynets sager.

Kan der under en hegnssag ikke opnås enighed (forlig) mellem sagens parter, træffer hegnsynet afgørelse ved en kendelse, som kan indbringes for domstolene (byretten).

Hegnsynet består af 3 medlemmer, herunder mindst et plantningskyndigt og et bygningskyndigt medlem. Du har selvfølgelig ret til at få oplyst, hvem der er plantningskyndigt, og hvem der er bygningskyndigt. Før du anmoder om hegnsyn, bør du forsøge at løse hegnsproblemet ved at tale med din nabo. Anmodning om foretagelse af hegnsyn skal ske *skriftligt* til det lokale hegnsyn. Til brug for anmodning om hegnsyn kan du anvende formularen på denne hjemmeside.

Det er vigtigt, at du er klar over, at du selv skal oplyse den sag, du vil have hegnsynet til at behandle. Hegnsynet er ikke en myndighed, som skal yde borgerservice; hegnsynet skal, på samme måde som en dommer, neutralt tage stilling til en nabokonflikt om et hegn. Under en hegnssag skal hegnsynet vejlede dig om din retsstilling i fornødent omfang.

Hegnsynet hverken kan eller skal give vejledning om din konkrete sag, før du rejser hegnssag. Hegnsynet har dog ofte en sekretær i kommunen, som kan vejlede dig om hegnreglerne og den fremgangsmåde, du skal anvende, hvis du vil rejse hegnssag. Et hegnsyn koster et fast beløb, 1.785 kr. (2016), som normalt betales af den grundejer, som taber sagen.

Fødevarerministeriet er fagministerium for hegnsløvgivningen. Ministeriet har ingen beføjelser overfor hegnsmyndigheden.

Hegnsløven : Bekendtgørelse nr. 59 af 19.1.2007 af lov om hegn.

Læhegnsloven : Bekendtgørelse nr. 17 af 18.1.1996 af lov om læhegn og tilskud til læplantning.

EJENDOMSSKEL

Skellets beliggenhed omkring en ejendom kan som udgangspunkt konstateres på grundlag af matriklens registrering. Ændring af den matrikulære grænse kan være sket ved aftale, hævde, ekspropriation m.v. Udstykningsloven indeholder regler om fastlæggelse af ejendomsskel. En bindende fastlæggelse af ejendomsskel sker ved en *skelforretning*, foretaget af en landinspektør, hvis afgørelse kan indbringes for domstolene. Den, der rekvirerer en landinspektør, hæfter som udgangspunkt for betaling af regningen. Imidlertid kan omkostningerne ved en skelforretning fordeles af hegnsynet eller af domstolene, således at andre interesserede pålægges at betale helt eller delvis.

Miljøministeriet er fagministerium for udstykningsloven.

Udstykningsloven: Bekendtgørelse nr. 494 af 12.6.2003 af lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

ALMINDELIG NABORET

Naborettens lovregler om skel, hegn m.v. suppleres af naborettens almindelige uskrevne regler, som er opstillet i retspraksis. Efter den almindelige naboretlige regel skal en grundejer ikke affinde sig med ulemper fra naboejendommen, der går væsentlig ud over, hvad der efter kvarterets beskaffenhed og ejendommens beliggenhed er rimeligt, og som grundejeren må være forberedt på. Der er tale om en **helt konkret vurdering** i hvert enkelt tilfælde. Overstiger ulempen, hvad der efter forholdene er rimeligt, skal ulempen normalt reduceres til et acceptabelt niveau, den naboretlige "tålegrænse".

Bortset fra hegnslovens regler om grene findes der ikke lovregler om ulemper fra træer og anden beplantning. Ulemper imødegås ved anvendelsen af den almindelige naboretlige regel, og tvister afgøres ved sagsanlæg ved de almindelige domstole.

Det er et fast princip, at en grundejer skal holde sig på sin egen grund. Det betyder, at enhver varig **skeloverskridelse** som udgangspunkt ikke skal accepteres. For så vidt angår træer og buske gælder det ubetinget træernes og buskenes stammer og grene ved jordoverfladen. Vedrørende, trækroner og andre højeressiddende grene, der overskrider skellinien, beror det på en helt konkret vurdering, om der kan kræves beskæring. Ved almindelige parcelhusejendomme anses ulempen normalt for væsentlig, således at der kan kræves en beskæring i skellinien.

Fra træer og anden beplantning, der står **helt på nabogrunden** og ikke over skrider skellinien, består ulempen normalt i skyggegener, bladaffald m.v. Der kræves betydelige skyggegener, før der kan gribes ind. Fældning af træer kan komme på tale, men ofte kan ulempen nedbringes til tålegrænsen ved beskæring. Nedfaldne blade må grundejerne finde sig i. Udsigtsgener kan normalt ikke medføre krav om beskæring af træer. Udsigt kræver som udgangspunkt et servitutgrundlag. Der lægges endvidere vægt på, hvad en grundejer måtte forvente ved køb af ejendommen.